

סרטן בלוטת התריס שכיח במיוחד עד גיל 45 - ונחלק לחמישה סוגים - שהנפוץ בהם הוא סרטן פפילרי. החדשות הטובות: סיכוי ההחלמה נושקים ל-100% והטיפול קל יחסית

מדובר בגידול ממאיר שמקורו בתאי בלוטת התריס ומיקומו ההתחלתי בבלוטה עצמה, הממוקמת בצוואר האמצעי - וצורתה כצורת פרפר. בשנים האחרונות חלה עליה בשכיחותו, קרוב לוודאי בעקבות היכולת שלנו לגלות אותו מוקדם יחסית. בקבוצת סיכון לפתח סרטן תירוואיד נמצאים אנשים שנחשפו לקרינה בעיקר בילדותם (אסון צ'רנוביל, או - להבדיל, הקרנות בשל טיפול רפואי - למשל: למחלת הודג'קין או סרטן השד והקרנות לגזזת), או אנשים עם סיפור משפחתי של סרטן בלוטת התריס. סרטן בלוטת התריס קיים בכל הגילאים, אך שכיח יותר דווקא בקרב אנשים צעירים עד גיל 45. הוא נפוץ יותר בקרב נשים, לעומת גברים.

מהם התסמינים למחלה?

פעמים רבות, סרטן בלוטת התריס מתגלה באקראי, לרוב בבדיקת אולטרסאונד של הצוואר, או לעיתים בבדיקת CT שמבוצעת מסיבה אחרת. לעיתים עשוי המטופל לחוש בגוש בצוואר המרכזי, או בבלוטת לימפה צווארית מוגדלת, ולעיתים רחוקות, המטופל עלול לחוש בקושי בבליעה או בנשימה או לחוש צרידות חדשה.

כיצד מאבחנים את סרטן בלוטת התריס?

אבחון המחלה מתבצע בבדיקת אולטרסאונד פשוטה של הצוואר. במידה ונמצא גוש חשוד, מבוצעת ביופסיית מחט (FNA) - ביופסיה עדינה במחט דקה. הבדיקה איננה מאוד כואבת - ומבוצעת ללא הרדמה, משך מספר דקות. תשובות מתקבלות תוך מספר ימים.